

Casa entesa com un territori emocional: "Aquí m'he sentit escoltada, compresa i estimada"

El projecte d'art comunitari "Històries Ocultes" de Petra Vlasman exposa el resultat del seu treball a la seu de l'associació Art Tec Empordà fins al 7 de gener

"A Històries Ocultes he pogut sortir, viatjar, marxar i desaparèixer i tornar a començar, però sobretot he pogut constatar que sí, soc tal com jo vull ser: forta, valenta i intel·ligent". Ho explica Aïram, una veïna de Figueres que ha participat d'aquest projecte d'art comunitari creat per l'artista i mediatra cultural Petra Vlasman. També ho ha fet Coumba, senegalesa d'origen i que fa tres dècades que viu a la ciutat: "El collage que he creat parla de mi, representa la nena que sempre he estat: alegre, amb llum, però també amb molta por guardada durant molt temps. En aquest grup he començat a retrobar-me. Aquí m'he sentit escoltada, compresa i estimada". Com elles, altres dones han fet l'exercici d'obrir-se i ho han aconseguit retallant i enganxant imatges, escoltant i empatitzant amb els relats d'altres integrants del projecte. El resultat ha pres forma d'exposició que ara es pot veure a l'espai Art i Teca Empordà de Figueres fins al 7 de gener. Era l'any 2021 quan Petra Vlasman va decidir engegar aquest projecte d'art comunitari, "l'únic a Figueres que connecta la cultura catalana amb cultures de tot el món que conviuen a la ciutat, conjuntament amb el Consorci per la Normalització Lingüística, més enllà de les parelles lingüístiques o espais de trobada culturals". En aquest temps, ha treballat amb deu grups de dones. Són només dones perquè "elles encara no ocupen una posició d'igualtat i necessiten espais de sororitat, suport i enfortiment mutu; un espai segur és essencial per al seu empoderament, per recuperar la veu, confiança i presència". En aquesta ocasió, el projecte Històries Ocultes ha fet un pas més, explica Vlasman, centrant-se en el concepte de "la llar interior, en la idea de sentir-se com a casa, entenent la llar no només com un espai físic, sinó com un territori emocional: un lloc intern on arrelen els valors propis, la valentia, la fidelitat a una mateixa i la capacitat de trobar refugi dins nostre". Aquesta mirada, afegeix l'artista, ha servit per treballar amb dones del Servei d'Informació i Atenció a les Dones (SIAD) i el Servei d'Atenció Especialitzada (SIE), així com dones locals i migrants. Totes elles s'han sentit segures per compartir experiències personals i crear, a través de l'escriptura autobiogràfica i el collage visual, una obra artística, fent visibles històries que habitualment no arriben a l'espai públic sinó que resten en la intimitat, en la foscor. L'exposició neix, doncs, d'un procés de treball de dos mesos, amb trobades setmanals, temps durant el qual les participants han compartit vivències i reflexions. Les obres que s'exhibeixen són fruit d'aquest camí col·lectiu i han estat creades per les mateixes dones com a tancament del procés. Amb aquesta exposició ja són vuit les que s'han fet dins el projecte, però també dos llibres i tres pòdcasts.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/01/04/casa-entesa-com-territori-emocional-125341235.html>